

Édes Miskain!

Régóta lesem az írók, hogy egy kedélyes,
pivélyes, nedélyes levelet írhattak,
és ime most is annyit írok, hogy
idekárva küldöm a Lukácsi kifi,
Lerest skautiját. Valami 80 kr fráci,
és a költségek kért volna meg, de
miasán elpofosodtam paramódar sutat,
tam nek, elhagytam könyven.

Maga, édes barátom, Körömrre kell
átni, mind a tíre, Kiadója vagy az
lapjának. Ha megbukom — en bukom,
perj tud, nem igen van miből, a,
kért így arannán, hogy jól kerjess.

Arra kértel, írj nekem innen egy név,
vagy aron s. "kifiat és kinténgoroból"
(név, larás, uolfo pofa) kiket ösmeg
és kikötöl felkapad hogy gyűjtésével (vagy
legalább előfizetésinél) lapjára. Néhány
szár példányban így is akart gyűjtővétele
felküldésén, nemcsak a lapot mellet,
meg az elhajítják. A többiről majd
éreljű a programból s az írókhoz
mász felhívásból: de ez a laistrom
kéne kerem rövid időn.

Kallottam, hogy Miklósnál vagy
szüvelelni. Oda is iram, neki: de hura
is mered; meggyod így vagy úgy. —

Lacsi — 3 perü vöracesi után — tal,
van lábat, — a többiek egész éjéret va,
gyunk, és ötelünk benneles frivünk
legzenebb kével.

Pest, oct. 21. 1862.

igazbarátod
Bany János

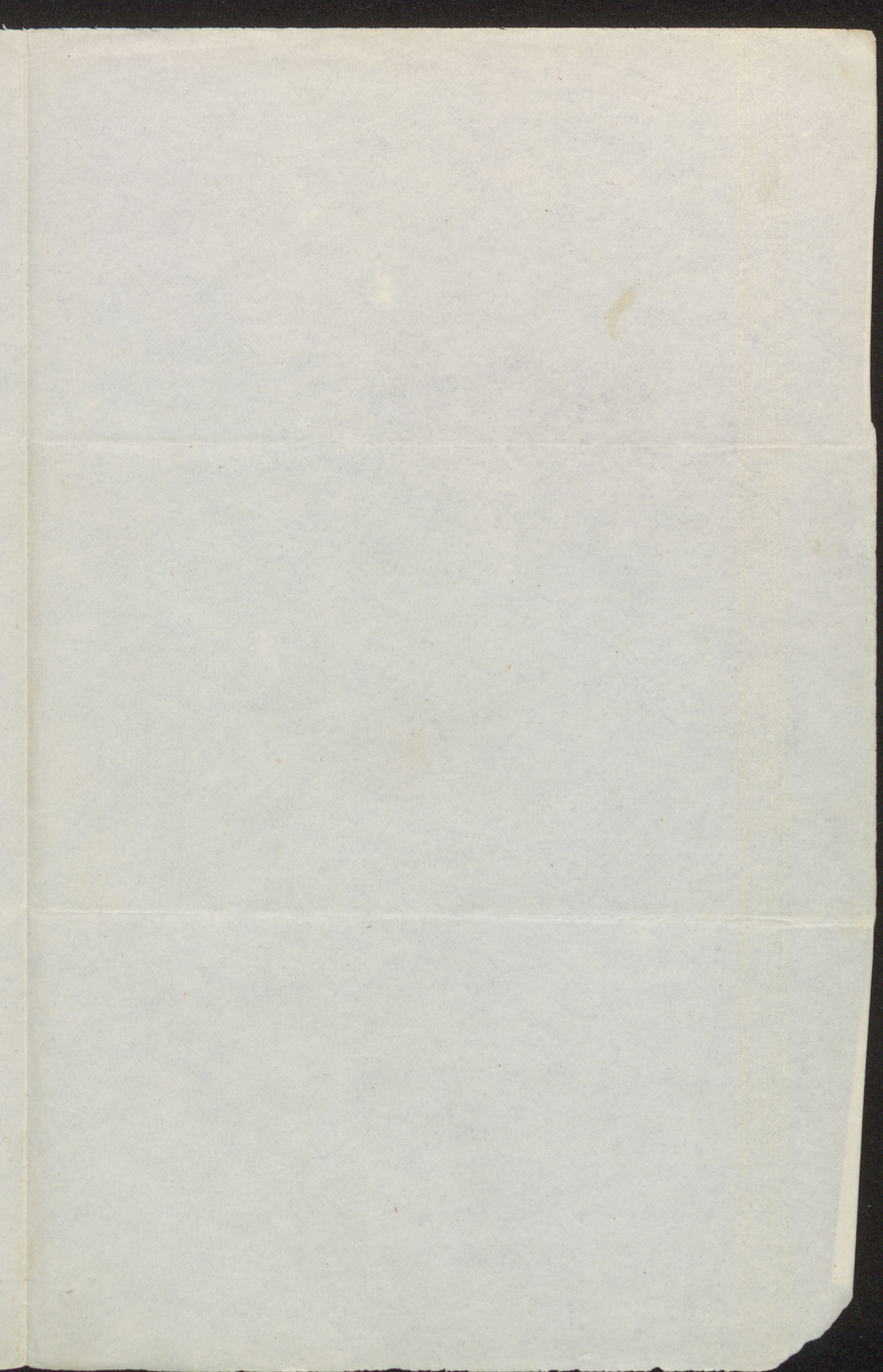
Handwritten header text, likely a name or address, written in cursive.

Main body of handwritten text in cursive script, covering most of the page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and fading.

Handwritten text at the bottom of the page, including what appears to be a signature and possibly a date or reference number.

X